

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1C/82/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712201694
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2012:2712201694.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnenkyňou: Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: F. O., nar. XX.XX.XXXX, W. XXX, XXX XX O., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpený splnomocnencom: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334 o zaplatenie sumy 137,69 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Súd žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 29.2.2012 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 137,69 eur s 9% úrokom z omeškania ročne, náhradu trov konania. Žalobu dôvodil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.9.2009 medzi postupcom GE Money, a.s. Bratislava a žalobcom nadobudol pohľadávku voči žalovanej. Dňa 21.2.2006 uzatvoril postupca so žalovanou zmluvu o úvere s obchodnými podmienkami, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty. Postupca poskytol žalovanej úver v sume 119,46 eur, ktorý sa zaviazala uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach. Jednotlivé položky dlžnej sumy sú uvedené v platobnej histórii, na ktorú poukázal aj v súvislosti so zasielanými a započítanými splátkami. Započítanie jednotlivých splátok bolo v poradí: úrok z úveru, poplatky, istina, úrok z omeškania, zmluvné pokuty. Istina predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou, započítanou platbou na istinu, úrok z omeškania predstavuje v zmysle sadzobníka poplatkov 0,1% denne za každú splátku v omeškaní, zmluvná pokuta je 20% z každej omeškanej splátky, minimálne 3,32 eur. Žalovaná suma 137,69 eur predstavuje istinu v sume 92,94 eur, úrok z omeškania 28,15 eur, zmluvnú pokutu a poplatky v sume 16,60 eur.

Žalovaná uviedla, že splatenie úveru mohol žalobca žiadať skôr, pretože úver bol poskytnutý v roku 2006 a vzniesla námietku premlčania.

Podaním doručeným súdu dňa 24.4.2012 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovaného v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. V zaslanom písomnom podaní poukázal na ustanovenia § 93

O.s.p., § 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi, ustanovenia §§ 52, 53, 54 OZ, charakter formulárovej zmluvy, §§ 100, 101, 111 OZ a súčasne vzniesol námietku premlčania s poukazom na závery právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných žalobcom v obdobných súdnych konaniach vedených v spotrebiteľských veciach a navrhol žalobu zamietnuť, priznať náhradu trov konania, ktorých výšku vyčíslil.

Súd vec prejednal bez prítomnosti žalobcu, vedľajšieho účastníka konania, keď svoju neúčasť prostredníctvom splnomocnencov ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania. Súd prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s použitím ustanovenia § 101 O.s.p. s tým, že sa jedná o vec, ktorú možno rozhodnúť na základe listinných dôkazov.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o poskytnutí flexipôžičky, všeobecnými obchodnými podmienkami, vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, výpisom z úverového účtu, výsluchom žalovaného a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 21.2.2006 bola medzi účastníkmi uzavretá Zmluva o úvere na predtlačenom tlačive, ktorej súčasťou sú obchodné podmienky. Na základe uzavretej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.599,- Sk /119,46 eur/, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 10 mesačných splátkach po 400,- Sk, so splatnosťou prvej splátky 21.3.2006, s uvedenou RPMN 13,52%, celkovými nákladmi 4.000,- Sk, t.j. 132,78 eur. Podľa platobnej histórie žalovaná zaplatila 3 x 400,- Sk, celkom sumu 1.200,- Sk, t.j. 39,83 eur. Úver bol splatný dňa 21.12.2006.

Výsluchom žalovanej mal súd preukázané, že uzavrela zmluvu o úvere a peniaze jej boli poskytnuté. Peniaze potrebovala pre brata. Nemala peňažné prostriedky na zasielanie ďalších splátok, pretože zostala nezamestnaná. Poukázala na uplynulú dobu od poskytnutia úveru a vzniesla námietku premlčania.

Vzhľadom k vznesenej námietke premlčania súd neskúmal platnosť uzavretej úverovej zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej a prijateľnosť dohodnutých podmienok a v prvom rade posúdil dôvodnosť vznesenej námietky premlčania.

Podľa § 1 ods. 1, 2, ObZ, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 261 ods. 6 ObZ, zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

Podľa § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 23a Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých

charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 1 OZ /účinný od 1.5.2004 do 31.12.2007/, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej /§ 101 až 110/. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil ten právny záver, že medzi postupcom a žalovanou bola dňa 21.2.2006 uzavretá zmluva o úvere, ktorej súčasťou sú obchodné podmienky. V danom prípade účastníci uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka § 497 a nasl., ktorá je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle ustanovení § 261 ods. 3 písm. d) ObZ. Zároveň ide o však o zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na predmetnú zmluvu sa nevzťahujú ustanovenia Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru do 200 eur. Napriek tomu, že predmetná zmluva bola uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka a jedná sa o absolútny obchod, vzhľadom na charakter postavenia účastníkov zmluvy dodávateľa a spotrebiteľa, ktorý nemohol ovplyvniť obsah tzv. formulárového typu zmluvy, súd tento právny vzťah posúdil s aplikovaním ustanovení § 52 a nasl. OZ a Zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca /resp. jeho právnych predchodca/ ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná vystupuje ako spotrebiteľ, pretože sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V danom prípade sa potom vzťahujú na právny vzťah subsidiárne ustanovenia Občianskeho zákonníka ako základnom predpise občianskeho práva, v ktorom účinnosťou Zák. č. 150/2004 Z.z. od 1.4.2004 implementoval európske pravidlá na ochranu spotrebiteľa do vnútroštátneho právneho poriadku SR.

Súčasťou tejto úpravy je pravidlo o nemožnosti úpravy zmluvných podmienok spotrebiteľskou zmluvou odchylné od zákona v neprospech spotrebiteľa, z čoho logicky potom vyplýva, že použitie iných noriem než noriem spotrebiteľského práva na posúdenie dovolenosti dojednaní v spotrebiteľskej zmluve sa musí riadiť hľadiskom výhodnosti, prospešnosti toho - ktorého dojednanie pre spotrebiteľa. Normy obchodného práva sú v takomto prípade použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v OZ /por. Uznesenie Krajského súdu v Trnave z 31. augusta 2010 č.k. 10CoE/85/2010-44. Súd preto vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej posúdil s použitím úpravy o premlčacích dobách v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Použitie úpravy o premlčacích dobách z Obchodného zákonníka na ochranu spotrebiteľa neprichádza do úvahy, pretože je v ňom zakotvená dlhšia /štvorročná/ premlčacia doba, ktorá zvyšuje ochranu veriteľa a naopak predlžuje stav neistoty spotrebiteľa, že by veriteľ od neho mohol niečo úspešne žalovať.

V danom prípade platí trojročná premlčacia doba, pretože pri uvedenej konkrétnej zmluve nie je stanovené inak. Súd prihladol na vznesenú námietku premlčania zo strany vedľajšieho účastníka a žalovanej, ktorú posúdil v zmysle hore uvedených ustanovení. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa vážne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania zabraňuje takto dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. V danom konaní začala žalobcovi plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie svojho práva na vrátenie úveru dňom 22.12.2006, nasledujúcim po dátume splatnosti úveru a uplynula dňa 22.12.2009. Žalobca podal žalobu na súd dňa 29.2.2012, teda po uplynutí premlčacej doby. Premlčané právo nemožno priznať, pretože sa žalovaná premlčania dovolala a preto súd žalobu zamietol. Aj v prípade aplikovania obchodnoprávnej úpravy v danom prípade s použitím štvorročnej premlčacej doby, by žaloba žalobcu bola podaná po jej uplynutí, pretože táto uplynula dňa 22.12.2010.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, pretože ich priznanie nenavrhol a z obsahu spisu žiadne trovy nevyplývajú. V konaní navrhol priznať náhradu trov konania vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane žalovanej ako združenie na ochranu spotrebiteľa, ktoré splnomocnilo na konanie vo veci advokátsku kanceláriu. V konaní bola žalovaná úspešná a teda aj vedľajší účastník, ktorý vykonal úkony v prospech žalovanej si uplatnil náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd posudzoval okrem úspechu v konaní i to, či išlo o účelne vynaložené náklady na uplatňovanie alebo bránenie práva, v tomto prípade účastníka na strane žalovanej ako hlavného účastníka. Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol vo veci námietku premlčania, ktorú vzniesla následne aj žalovaná v konaní a súd túto posúdil ako dôvodnú. Súd však vzal do úvahy, že vedľajší účastník vstúpil do konania počas jeho priebehu bez toho, aby sa kontaktoval so žalovanou, ktorá nemala vedomosť o jeho vstupe, tento ho nevyzval na vstup do konania. Vedľajší účastník vstúpil do mnohých konaní vedených na okresnom súde po predchádzajúcom zisťovaní predmetov konania, ktorými sú vzťahy zo spotrebiteľských zmlúv, bez toho, aby konkrétne bol oboznámený s obsahom podanej žaloby, prípadne aktuálnej možnosti úspešnosti vznesenej námietky premlčania (napr. 1C/68/2012, 1C/65/2012, 1C/38/2012, 1C/37/2012, 1C/51/2001, 1C/72/2011, 1C/79/2012, 1C/83/2012, 1C/84/2012 atď.). V podaní v každej jednej veci uviedol tie isté všeobecné skutočnosti, všetky podania sú obsahovo totožné, bez konkrétnych údajov veci sa týkajúcich a vo všetkých navrhol priznať náhradu trov konania a to trov právneho zastúpenia. Vedľajší účastník ako združenie, ktoré vzniká na ochranu práv spotrebiteľa musí byť schopné samo z podstaty svojej existencie poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach. Okrem toho pri doručovaní zásielok súdu na adresu združenia sa zásielky súdu opakovane (9.5.2012, 5.6.2012) vo všetkých príkladoch uvedených konaniach vrátili ako nedoručené s poznámkou poštového doručovateľa „adresát neznámy“. Je otázne, či združenie ako také malo vedomosť o svojom vstupe do konania, urobené prostredníctvom splnomocnenca. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti na strane vedľajšieho účastníka má súd za to, že navrhnuté vyčíslené trovy konania, nie sú účelne vynaložené trovy, keď neboli v príčinnej súvislosti s jeho postavením k predmetu konania. Súd preto ani vedľajšiemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať

označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/-f/ O.s.p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).